מז א מיי׳ פ״ח מהל׳ מעה״ק הלכה ג:
הל׳ יא טוש״ע י״ד סימן קי סעיף ג וטור י״ד סוף סי׳ מ ועיין ב״י:
יז ב מיי׳ פ״ח מהל׳ פסה״מ הלכה ג:
יח ג מיי׳ פ״ו שם הלכה ח:

מוסף רש"י

בעלי חיים נדחין. כמה שנדחים בחיים דמוים לימוי גמור, שלף לבכורות למה שהיתה ראויה לימוי פיגול). ולפיכך לא נדחה בחיים (פסחים צח:). ותע״ג דהדר מיתוו לימוי לעולם משום לימוי קמני (תמורה כו:). ולפיכך למ״ד אין לימוי אלא שנאמרו מוכיח ונכתוב אבל בע״מ שנאמרו מוכיח ונכתוב (קדושין ז:).

נוסחאות רש"י כת"י

וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי. לנקפיה לן מיהרב לו פרט לזורק אבן לגו בסנהדרין (עט.), וביומא (פד:): **וניכבשינהו דניירדין.** יכוף מוחן שיעדו כי היכי דלא רועה (פסחים צח:). ותע״ג דהדר מיתוו לימוי קמני (תמורה כו:). ולפיכך למ״ד אין לימוי אלא שנאמרו מוכיח ונכתוב אבל בע״מ שנאמרו מוכיח ונכתוב (קדושין ז:): ס״א **אמר רבא גזירה משום שמא יבאו כהנים בבת אחת ויקרבו.** שמא יבאו עשרה כהנים ויזכרו הדמים יחד ויקטירו התלבים בבת אחת ויכשרו לימוי פיגול שלא הקטיר לימוי פרים. ור״ל דה״ק דניירדינהו שלא בפניהו שנאמר מרובה פרים דניחא ליה דלימוי פרים. וכן מצינו בנכבשינהו כ״ל שנעשים מותם מעיניהו מיכפו יכבשון. ועוד נראה להסר מקולי דהא מתניתין דלעיל מציע בפיגול דלפקיה לן מיהרב לו פרט לזורק אבן לגו בסנהדרין (עט.), ובמכילתין דיחוד הוא